

THƠ Ý NGA & Á NGHI

TẬP 46 - 44 BÀI

GỖI CHIẾC

Cuộc sống quá nhàm chán
Khi không còn có anh
Nàng Thơ cũng ta thán
Bằng trắc nào nề hành!

Tuy vẫn sống giản dị
Cứ một đường mà đi
Mà sao như... vô thức
Trí như người bất tri?

Nỗi nhớ to quá núi,
Trái tim nặng hơn chì
Không còn anh thủ thi
Đau nỗi niềm biệt ly!

Á Nghi, 4.12.2024

Trẻ Mãi Như Trăng

Trình bày: trang nhà
LONG HỒ-VĨNH LONG

*Vầng trăng một nửa mời chào,
Nửa kia vương tóc mái đầu sáng trắng
Nửa, nên em mới nhớ chàng
Đêm nghiêng hai bóng đầu làng hẹn nhau.
Trăng vàng, sợ tóc trắng phau
Lấp la lấp lánh lao xao gió hè
Đáp câu anh hỏi, rụt rè
Vân vê tà áo, e dè: -Dạ... thương!
Thương rồi nên mới chung đường
Trăng treo hai bóng cho tường lòng yêu
Bây giờ trăng vẫn còn treo
Tóc anh bạc thật, em theo anh hoài.
Ngày nào vai vẫn sánh vai
Chúng mình sẽ mãi trang đài như trăng!*

Á Nghi

NGẠI... NHỚ

Ba năm bao người đã chờ
Mà chẳng hề câu than thở
Bạn chờ bao tháng, mấy giờ?
Email hồi âm than: *-Trễ!*

*

Ngày nào cũng thấy đăng thơ
Mà sao bạn còn than: *-Nhớ!*
Tôi khỏe, xin bạn chớ lo,
Buồn còn vậy, đừng: *-Lo ngại!*

Á Nghi, 4.11.2024

Tương Bà Bà Be!

Máy vô tuyến truyền hình (TV) cho ta xem được màu sắc nhờ sự cấu tạo bởi các bước sóng ánh sáng, với những tần số khác nhau.

Có bao giờ Bạn đặt câu hỏi: màu Hồng của mái ấm gia đình chúng ta đã nhờ gì mà nên không?

TV chuyển tín hiệu, hình ảnh từ nơi phát đến nơi nhận, còn chúng ta là gì trong gia đình? Phát, nhận hay chuyển tín hiệu?

Tôi đã tự hỏi câu này trong một ngày mưa tầm tã và nhớ về người Mẹ kính yêu nên mới có những dòng tâm sự này, tôi viết thay cho nàng, người mà tôi cũng yêu nhưng không kính bằng sự kính trọng đã dành cho Má tôi: người đã phát, nhận và chuyển tín hiệu yêu thương đi cho từng người trong Tổ Ấm Màu Hồng của gia đình tôi, bằng tấm lòng hy sinh vô bờ bến cho con cháu.

*

Chợ mùa Thu hôm nay họ bán nhiều cam ngon quá nên nàng lựa mua thật nhiều, tôi thích ngắm hàng hóa và khuôn phụ nàng những kết rau cải nặng nề.

Nhà tôi từ trên xuống dưới, ở đâu cũng có mùi cam thơm lừng vì trước khi vắt 2 ly nước cam tươi cho chúng tôi uống mỗi sáng, nàng luôn luôn bào hết lớp vỏ mỏng bên ngoài.

Mùa đông, vỏ được bỏ vào trong cái túi vải, đặt lên các lò sưởi, cho hơi nóng phun lên tỏa mùi thơm ngào ngạt khắp nhà. Cứ vài ngày, nàng lại đập đập lên cái túi cho vỏ cam trong ấy nát ra bột và thơm hơn. Mùa hè, vỏ lại được đặt trong những cái hộp đan bằng tre, nan, nửa mỹ thuật để phơi khô. Ngày nào tôi uống bưởi thì đêm đó phòng thơm mùi bưởi, ngày nào nghe hương chanh là biết ngày ấy nàng vắt nước chanh cho tôi uống hay xay mật chanh để dành uống mỗi sáng (chanh tươi bỏ hạt, cho vào máy sinh tố, xay chung với mật ong nguyên chất cho thật nhuyễn, để tủ lạnh). Mỗi sáng vừa thức dậy là 2 công dân trong gia đình được pha 1 muống nhỏ ấy, với ly nước ấm để uống làm vui lòng khúc... ruột rà trước khi dùng bữa điểm tâm. (Không phải “*ruột ngàn dăm*” của V.C. đâu nhé!).

Cam, quýt, chanh, bưởi.v.v... hay bất cứ loại trái cây gì mà vỏ có tinh dầu thơm nàng đều làm như thế, nên căn nhà lúc nào cũng có những hương thơm nhẹ nhẹ rất dễ chịu. Nhiều hôm, dù nhà bếp nàng nấu món gì “*nồng nàn VN*” cách mấy thì sau khi lau bếp núc sạch sẽ với giấm nguyên chất và mở cửa sổ đổi không khí trong lành rồi, nàng cũng đun sôi một nồi nước giấm, và 1 nồi nước với các vỏ cam, chanh, bưởi phơi khô để khử mùi. Những khi ấy, dù đã rời khỏi nhà bếp thơm mùi... nước xông ấy của Má, nhưng bước vào phòng ngủ, tôi vẫn có cảm giác như bước vào một căn nhà khác vì mùi vỏ cam khô khác hẳn mùi nấu sôi lên trong không khí, dù cùng là một hương cam.

Quả thật thiên hạ nói đúng:

-Hôn nhân là nghệ thuật sống chung 2 người mà vẫn hạnh phúc như khi sống một mình!

Trong khi nàng lục đục dọn dẹp, tôi cứ nằm chơi, mơ màng với hương tinh dầu trái cây như thế mà nhớ Má, với mái tóc dài đen nhánh đến đầu gối, sau mỗi ngày buôn bán cực nhọc ở chợ Đà Lạt về, Má thường gội đầu với bồ kết và chanh, cam; cũng thơm dịu dịu như thế.

Sau khi bị cưỡng chiếm và bị áp bức trong gông cùm “*ngụy*” mà cộng sản đã đeo vào cổ ông anh Cả Võ Bị Đà Lạt và cả đại gia đình, tôi thương lắm tình Mẹ và tình chị tôi đã bán từng củ khoai, con cá mà nuôi 4 anh em chúng tôi khôn lớn

nên người; nhất là 3 đứa con trai cưng, dù Má góa chồng khi nhan sắc hầy còn mặn mà nhưng Má rất vui khi một đứa là sĩ quan trong QL VNCH, 2 đứa kia đều theo học kiến trúc và hành nghề. Tôi thường nhớ Má và chị tôi da diết với mùi hương gợi nhớ này.

Nàng của tôi dị ứng với các loại dầu thơm lạ nên chỉ có cái gì thiên nhiên cung cấp thì nàng mới ưng, cho nên tôi chịu nàng tối đa chuyện này. Mà thấy khách phụ nữ đến nhà, ai cũng cứ chiêu ấy chuyện nhau nên tôi tin là chưa ai... chết vì hương thơm của vỏ trái cây cả, và tôi có thể cũng được... thượng thọ theo nàng chăng?

Thời buổi này đi làm ngày 10 tiếng mà nàng vẫn giữ thói quen tắm và gội đầu bằng thứ nước nấu từ vỏ các trái cây: cam, quýt, bưởi và sả khô nên nhà tôi lúc nào cũng thơm lừng hương nước xông của Má tôi ở quê nhà khi xưa. Bởi vậy tóc nàng lúc nào cũng thơm như những ngày tôi lẻo đẻo theo sau tà áo dài trắng.

Chưa hết! Những cái vỏ cho hương thơm ấy khi đã khô thật khô, nàng cho chúng vào những cái lọ thủy tinh và dán giấy, ghi tên và ngày trên ấy, để dành cho mùa thu và mùa đông, khi cần nấu phở ăn cho tan hết băng tuyết của xứ sở Cây Nước Đá này hay khi cần làm bánh mứt là tôi lại thấy nàng đem ra rửa nước sôi và nấu nướng. Bởi vậy, đi ăn phở ở tiệm nào tôi cũng thấy không..... hợp khẩu vị bằng ở nhà nấu là vậy. Tôi thường đùa:

-Anh không thể nào thềm phở bên ngoài được là nhờ em đó nghe.

Còn bánh ngọt nàng làm ở nhà thì khỏi chê, nhất là khi cắn trúng những cái vỏ cam, quýt, chanh thái hạt lựu ấy nó mới thơm thơm, cay cay, ngồ ngộ làm sao!

*

Đêm qua, vừa nghe tin tức VN với thái độ giận dữ Vc, nàng vừa bào mấy bó sả và than mỗi rời rã 2 bàn tay.

Thoạt tiên tôi thấy cô vợ sao bào chi cho khổ sở với mấy cây sả be bé, tí tí bằng ngón tay? Sắn cũng đang giận bọn VC tôi bèn cầm dao ra tay biểu diễn lên sả cho đỡ tức tối, ai ngờ tôi đã phải đổi từ thớt to qua thau lớn, từ bàn thấp qua bàn cao, từ bào nhỏ qua dao to mấy lần, sau khi nghiến răng muốn sái quai hàm với mấy cây sả... bé tí nhưng cứng đầu, cứng cổ còn hơn cả... cô chủ nhà này khi bàn chuyện chính trị. Đến khi cái thau sả to bằng bát phở xe lửa ở Cali hoàn thành thì nhìn đồng hồ tôi mới giật cả mình, thế mà chúng tôi đã làm bếp và nghe tin tức chung gần 3 tiếng rồi? Nếu tôi không giúp, thì nàng phải mất 6 tiếng

ư? Thật là khâm phục chuyện đi đường trường của các cô nội trợ! Đó chỉ mới là mấy cây sả bé tí thôi nhé!

*

Sáng nay thức dậy, tôi ngồi nghe nhạc ở nhà bếp, nhắm kín đáo quan sát xem nàng sẽ nấu món gì mà bào lăm sả “bé tí tí” thế kia, trong khi đêm qua tôi chỉ thấy nàng thái thịt bò thật mỏng, (sau khi đã bóc sạch sành sanh lớp mỡ màng hấp dẫn mà tôi ưa thích) và chia nó ra thành từng khối vuông vức. Nàng cứ mở, đóng ngăn đá tủ lạnh liên miên làm tôi sốt cả ruột vì đôi mắt tưởng đang nhìn thấy cái đồng hồ điện chạy như chong chóng vào cái hóa đơn cuối tháng. Tôi hỏi:

-Em làm trò gì mà mở, đóng; đóng, mở cửa tủ lạnh hoài vậy?

-Em đông cho thịt cứng để thái cho thật mỏng.

-Sao không làm hết một lượt rồi bỏ vào một lần? Đông thì cứ để yên mà đông, sao lại lấy ra từng lần như thế?

-Làm khối nào em lấy khối đó thì thịt mới vừa cắt chứ đông cứng quá thì xắt đau tay lắm

-Vậy đông làm chi rồi than lạnh cả buổi?

-Dạ thưa để cho Người-Em-Thương ngon miệng trên bàn ăn.

-Bây giờ hết thương rồi sao? Thương kiểu... này vợ chồng mình... cày kiệt sức.

Với câu ấy, tôi đã cắt đi những lời đối đáp rất hiểm hoi nơi nàng ngay!

Như ai đó đã phán, tôi năn nỉ nàng nên ăn nhiều cà rốt cho sáng mắt, bớt mù quáng khi tin vào câu châm ngôn: “*Sẵn sàng tha thứ nhưng không bao giờ... quên những gì đã tha thứ*” nên nàng lại... làm thình. Thình lặng nhưng tay chân nàng làm việc không ngừng với những món ăn trong bếp vào cuối tuần, chuẩn bị cho cả tuần bận bịu đi làm.

Còn tôi, tuy có “*khó khăn với nàng nhưng lại rất... dễ dãi đối với mình*”, nên tôi cũng làm... thình, vừa xem nàng làm... răng cho thịt mỏng (làm... răng của người Quảng Nam như nàng nghĩa là làm... thế nào của người miền Bắc di cư như tôi, chứ không phải làm... chi với nha khoa đâu), vừa xem vô tuyến một cách làm... biếng!

Khi dòng nhạc trong bài “*MẬU THÂN, ANH NHỚ GÌ KHÔNG?*” do Dân Chủ Ca phổ nhạc và trình bày đang thể thiết ở đoạn:

Anh linh yên giấc ngàn thu!

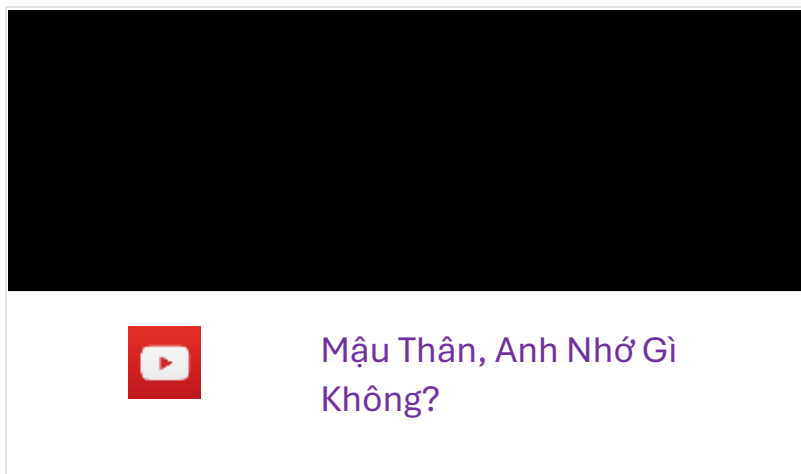
Chúng tôi còn sống chẳng mù lương tri

Không chờ... Tết mới... nhớ về

Mỗi ngày mỗi nhớ! Trăm bề tâm đau!

<https://www.youtube.com/watch?v=xN-XCanbOEs>

Mậu Thân, Anh Nhớ Gì Không?

thì tôi lại giật mình lần thứ hai khi thấy nàng ướp có độ 1 kg thịt xay mà tay nàng đổ bao nhiêu là muối, tiêu vào đó. Tôi ngờ rằng lòng uất hận về cái chết của bao nhiêu nạn nhân và bao nhiêu đau khổ của đồng bào trong trận Tết Mậu Thân do bọn xâm lăng gây ra, trong đó có cả căn nhà cháy ra tro của gia đình nàng đã làm nàng quay trở lại quá khứ, tôi la to:

-Em bỏ muối tiêu thế để... giết VC hay là cho... Người-Em-Thương ăn vậy?

Nàng hơi giật mình, dường như nàng vừa từ căn nhà bị pháo kích ở Ngã Tư Bảy Hiền năm 1968 quay trở lại Canada năm 2013?

Nàng đưa mắt, liếc... lá rằm tôi một cái rồi mới rưới mật ong nguyên chất vào trộn đều.

Bữa cơm trưa sau đó, nàng đặt trước mặt tôi đĩa cơm có đủ màu sắc kích thích khẩu vị: có những khoanh cà chua đỏ tron tròn và dưa leo xanh thái xéo xéo, có nhân ở chính giữa là thịt xay mẫn mẫn, hồng vàng tôi đã xào với thật nhiều sả, ớt, tiêu.

(Vâng! Bạn không đọc sai chủ từ đâu, do chính tay tôi biểu diễn đó. Dân Hưởng Đạo mà ly! Chuyện gì cũng đã từng học nhiều năm ở núi rừng Đà Lạt với các Trưởng Hưởng Đạo rồi, chưa kể sau khi bị “giải phóng” chuyện gì tôi cũng phải tự tay vừa học vừa làm, trong khi Má và chị của tôi buôn bán tảo tần ngoài chợ để mua cho đủ thức ăn khô đem ra Bắc thăm ông anh lính của tôi phải chịu cảnh lao tù).

Theo cái thềm hôm qua của nàng, tôi đã phi thau sả cho thật vàng, thật thơm; rồi bỏ ớt bột vào tào cho đỏ dầu, sau đó cho thịt xay mà nàng đã ướp sẵn vào, xào cho đến khi thịt săn lại thật vàng ươm, y hệt như món mà những người vợ lính đã tảo tần tay xách, nách mang ra tận miền Bắc để thăm nuôi quân, dân, cán chính VNCH “*hưởng ơn khoan hồng cải tạo 3 ngày*” trong các trại tù khổ sai của VC sau năm 1975, khác chẳng là món của họ có thêm mắm ruốc mặn mà hơn, trong khi tôi bị áp huyết cao nên nàng phải... ăn theo tôi, (và lại dạo này chẳng biết mắm ruốc được đảng và gian thương Tàu Cộng làm bằng “cái” gì trong ấy nên chúng tôi bỏ hẳn ra ngoài thực đơn.)

Cũng chính tay tôi đã nấu món canh thịt bò, cà chua, sả. Dễ và nhanh vèo vèo vì tôi chỉ việc tào cho sả, ớt bột và cà chua tươi vừa đỏ đẹp là cho nước vào đun sôi, nêm nếm muối, đường vừa miệng là bỏ thịt bò nàng đã thái mỏng đem qua vào trộn cho thịt tái đều, sau đó tôi... phụng lệnh nàng, điểm thêm chút hành lá, ngò xanh, tiêu đen lên mặt. Thế là xong! Không cần bột ngọt, bột... đảng Tàu Cộng gì cả cho thêm bệnh hoạn. Món nào chúng tôi nấu ở nhà cũng an toàn cho lục phủ, ngũ tạng.

Và như thế, tôi ngồi chễm chệ thưởng thức bữa cơm 2 món ngon lành! Ăn gần no tôi mới nhớ mà nhắc vợ:

-Em ăn đi!

Nhắc nàng... ăn đi, nhưng mong nàng đừng... ĐI mà... NGỒI ăn cho tôi đỡ áy náy, nàng cứ lui cui dọn dẹp bếp hoài làm tôi phát sốt ruột và thấy... thương “em” quá!

Bạn đang hỏi tôi: “-*Trông đơn giản thế mà sao mất nhiều thì giờ quá vậy*” phải không? Vì nào chúng tôi có dùng hết nồi thịt xào sả ấy đâu, nàng đã chia ra làm nhiều phần và cất vào tủ lạnh cho những hôm nàng bận rộn họp hành sau này. (Tôi đã làm bếp nhanh vù vù hôm nay là nhờ công eo sèo chúng tôi khổ nhọc đêm qua thôi.) Ý là... đang giỡn mà kể chuyện bạn nghe chơi 2 món... đơn giản thôi đấy nhé, còn nhiều món tôi thấy nàng đứng trong bếp từ sáng tới chiều thì... miễn bàn, những lúc như thế tôi thường viện lý do đi... sửa xe để ra quán cà phê “kéo ghế”, ngồi sửa... tách và tán... phách với bạn bè suốt ngày.

Có quan sát mới thấy công to trong những việc nhỏ nhỏ kéo dài từ ngày này qua tháng khác đến năm nọ của các bà vợ VN.

Tôi đã hưởng những... nhỏ nhỏ này của nàng từ năm 1979 đến nay, nhưng hầu như tuần nào cũng có ít nhất là một lần tôi cần nhằn chê bai: cá mặn, canh cay, thịt không béo hoặc: cơm nhão, cháo nhiều, thiếu gỏi...v.v...

*

Tôi không dám lan man sang chuyện chính trị làm mất thì giờ của bạn, nhưng tôi có bốn phận phải sống cho ra trò để hưởng những công khó của nàng dành cho tôi, vì nàng cũng đi làm tuần 5 ngày như tôi và cũng sinh hoạt Cộng Đồng tuần 2 ngày như tôi, với các em học trò, thiếu sinh, “Sói Con và Chim Non” Hướng Đạo Việt, Ý, Phi, Canadian; nhưng tôi chỉ biết làm bếp có chút chút phụ nàng thế thôi chứ nếu bắt tôi phải nấu ăn và dọn dẹp tuần 7 đêm khi về đến mái ấm như nàng thì tôi chịu... thua.

Dân miền Nam VN chúng ta thường vô tình với những gì đang được hưởng. Ví dụ như mất tự do với Việt Cộng rồi mới chạy thực mạng đi tìm sự sống.

Cũng chính sự vô tình của chúng ta đã làm công khó của bao nhiêu Chiến Sĩ Quốc Gia ra sức hy sinh xương, máu để bảo vệ tự do cho miền Nam VN lại phải rơi vào những bàn tay sắt máu của Việt Cộng.

Cho nên Bạn ơi, nếu Bạn còn trẻ và mạnh khỏe, xin hãy dồn hết khoảng đời còn lại để góp sức với Cộng Đồng hầu chống lại những áp bức, bất công đang đưa VN rơi dần xuống vực thẳm.

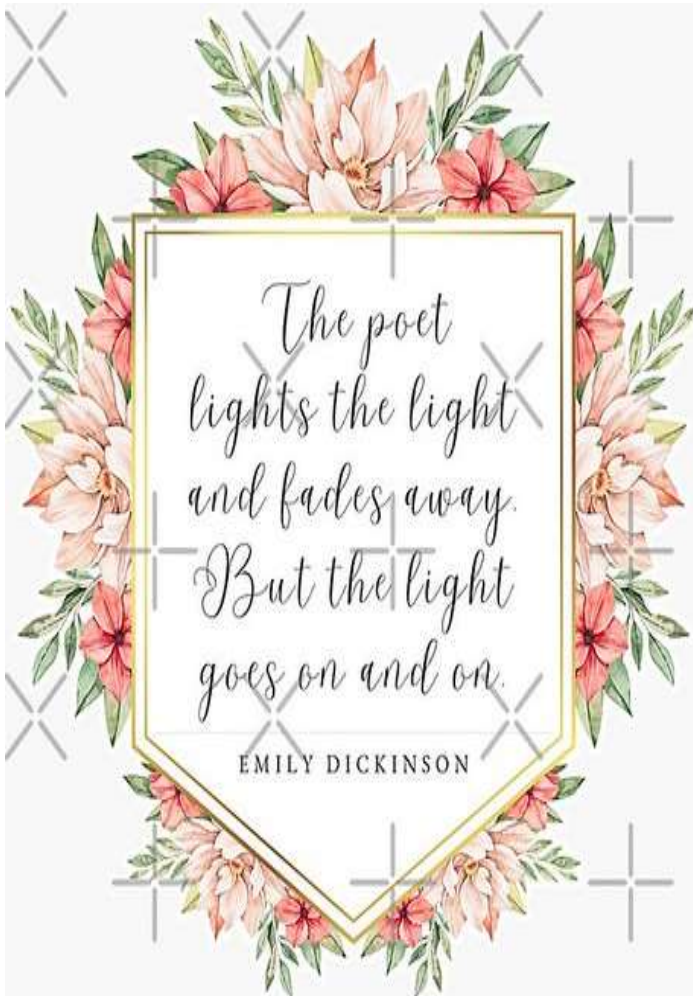
Nhé Bạn!

Niềm uất hận dâng trào theo từng chữ

Ngôn ngữ nào tả đủ chuyện Việt Nam?

Á Nghi, 24-5-2013.

(Nhuận sắc 4.12.2024)

**VẬY MÀ TỰ XUNG
Thi Sĩ?**

*Sao em nở làm ngọc trước vận nước?
Về ăn chơi, ra hải ngoại lăm lời,
Gởi muôn nơi khoe: - **Hình ảnh tuyệt vời**
Đứa trẻ đói, ngồi chờ tôi bỏ thí.*

*Em không biết nổi cơ hàn người chị,
Những gian nan người vợ **Linh*** bạc đầu
Em hiểu gì lòng góa phụ đón đau
Con thiếu áo, mẹ trên đầu thiếu nón?*

Canada, 7.12.2024 # 9689

Ý Nga

*LINH: Thương Binh QL VNCH

Vị Tình: ngọt, đắng, đầy, vơi?

Làm sao giữ mãi đời đời hương thơm?

Chắt chiu, săn sóc, thăm nom

Buồn vui, rối rắm... sớm hôm chia cùng.

Một lần, trong một buổi thường trăng của các anh chị em văn, thi, nghệ sĩ ở châu Âu mọi người đã hỏi nhau:

-“VỊ TÌNH là vị gì”?

Dù đã khéo léo tránh né, nhưng vì ánh trăng đêm ấy sáng quá nên trốn mãi cũng không thoát khỏi, rồi cũng đến lượt tôi phải trả lời cho vui:

-Mỗi một trái cây ngon đều cho ta những vị ngọt, chua, thơm... khác nhau. Vị nào ra vị ấy. Khứu giác, vị giác, thính giác và thị giác không thể nào làm lẫn được đối với những thực khách chuyên nghiệp, nhất là nhóm nữ sinh chuyên môn khoa guốc gỗ trên các vỉa hè Sài Gòn như chúng tôi. Trừ phi lát thơm (khóm) quá chua được... phá vị bằng đĩa muối ớt cay xé hay trái xoài tượng, quả cóc dòn... được chấm trong chén nước-mắm-ớt-đường vừa ngọt, vừa cay để tạo ra vị mới.v.v... Còn Vị Tình ư? Có lẽ là một tổng hợp của tất cả những gì ngọt ngào, chua, cay, mặn, đắng... nhất ấy cộng lại, rồi tùy theo sự đóng góp của hai-người-trong-cuộc mà mỗi tình ấy sẽ cho ra một hương vị hoàn toàn khác nhau, không cặp nào giống đôi nào bao giờ. Có thể sẽ đắng quá, vì cả hai người hoặc gia đình đôi bên đều cùng tông chi ÍCH KỶ, rất ngọt, nhờ cả hai người đều mạch nha, chua quá, vì chàng và nàng đều mang dòng họ XÉT NÉT hay dòng họ ĐỒ... THỪA. Và sẽ quá cay, rất đắng nếu tình yêu của họ vô phúc nảy sinh trong một miền Nam VN sau 30-4-1975. (Khổ ghê! Đã dặn rồi: đảng cấm! Ai biểu không

nghe? Ai biểu dám yêu và ai biểu cứ ngây thơ mà tin vào các “chú”, các “bác” con cháu Vi Xi làm chi?)

Vệ vào: hủy diệt tình yêu,

Bóp tròn ra méo, nhăn nheo chữa vữa

Cấm yêu thương!

Học lọc lừa!

Ai chữa?

Tẩy não cho chữa mới ưng!

Từ sau ngày miền Nam VN rơi vào tay bạo quyền cộng sản thì chỉ riêng những cán bộ cộng sản “*trung với đảng*”* và Việt gian là được hưởng ấm no thôi, còn “*hiếu với dân*” chỉ là một phần của câu khẩu hiệu mà HCM và VC dùng để hò hét khi bắt dân chúng ăn bánh vẽ và xem đảng nhuộm đỏ tất cả. Những gì có dính dáng đến Cờ Vàng đều bị đảng cô lập lại, người dân phải lên vùng “*kinh tế mới*” để “*biến sỏi đá thành cơm*”, cạp... đất mà ăn. Dân không “lo”... ăn, hay ăn không... “no” thì chết ráng chịu, đảng không... lo, đảng cướp bóc và ăn quá... no rồi còn biết chi đến dân!

Tội cho những Chiến Sĩ VNCH yêu dân, sau bao năm chiến đấu cho tự do, đã phải chịu cảnh tù đầy khắc nghiệt của một sự trả thù phi nhân!

Bao nhiêu nhân tài, bao nhiêu Người Yêu Nước đã bị một thiểu số dốt nát, ngu muội đem ra giam cầm, giết chết gần hết.

Đúng là một cơn quốc nạn kinh hoàng!

Sự chết lờn vờn ở khắp mọi nơi, nhiều đến nỗi con người không còn biết sợ chết là gì nữa, đành phải vượt qua cái chết trước mặt để tìm lấy sự sống cho gia đình. Đâu đâu cũng chỉ thấy cảnh vượt thoát, cũng chỉ nghe tiếng khóc, lời than của sinh ly tử biệt ngút ngàn. Người người phải đi tìm lại sự sống, trong đó có chúng tôi, những thuyền nhân chưa bao giờ quên được sự đau khổ của đồng bào còn ở lại.

Thưa Bạn Đọc,

Ai mà không chắt chiu những ngọt ngào của vị tình.

Vậy thì những nạn nhân của CS đã phải trải qua những đau khổ tột cùng sẽ nhớ gì khi Bạn hỏi về những biến cố tang thương đi qua đời họ?

Chắc hẳn Bạn Đọc không thể bắt họ nhớ những điều tốt đẹp rồi! Vì vậy, xin Bạn đừng bắt những chứng nhân này phải khen ngợi chế độ tàn ác, đã man áy vì họ có quyền nói lên tiếng nói phần uất từ tâm tư của bản thân họ:

Tự do xin xỏ ai cho?

Phải liều vượt chết!

Rủi ro cũng đành!

Quê hương: sự sống mong manh

Gian manh cộng sản, an lành sao ra?

Thi Sĩ Thanh Tâm Tuyên trong bài PHỤC SINH có một câu thơ mà người bạn của tôi rất thích:

-“Tôi buồn chết như buồn ngủ”.

Chị bạn Hương Đạo của Ý Nga là một thuyền nhân bất hạnh, từng sống trong tâm trạng ấy sau chuyến hải trình kinh hoàng của năm 1979.

Chị đã từng “*buồn chết như buồn ngủ*” với lời tâm sự:

-Chỉ cần vốc một vốc thuốc ngủ thật... to, với một ly nước thật... đầy là tôi có thể ngủ một giấc thật... no nê, thật... say sưa, thật... an bình mà quên đi những bất hạnh ngày ngày cứ dày vò tôi đến điên đảo.

Ở thành phố biển hiền hòa, tôi chỉ cần 15 phút đi bộ thôi là đã xuống đến biển, rồi cứ bơi ra thật xa, bơi hoài, bơi mãi cho đến khi không còn sức lực bơi trở lại vào bờ nữa thì buông thõng hai tay ra mà ngủ yên lành cùng... con.

Chỉ cần mở lò “gas” cho mạnh thêm một tí nữa thôi, lâu thêm vài phút nữa thôi thì tôi cũng đã... về cùng con, cùng bạn bè... trên biển Đông. Nhưng may cho tôi quá, thuở ấy tôi chưa từng được đọc câu thơ kia nên tôi vẫn cứ ngày ngày... buồn ngủ và buồn... đủ thứ nhưng chưa “buồn chết như buồn ngủ”. Tôi mang ơn nhà tôi và những người bạn hiền hòa đã vực tôi dậy, giúp tôi tìm Niềm Vui trong cuộc sống, qua những đóng góp hữu dụng cho Cộng Đồng, cho những nạn nhân của cộng sản đã mất tất cả, mất trắng tay.

*

Thật thương cho những thuyền nhân, khi vượt biển thì đi cả gia đình, nhưng vào đến bờ tự do lại không còn trinh tiết và chẳng còn một thân nhân nào sống sót bên cạnh:

Chuyến hải trình hóa... nhẹ

Chẳng còn ai vấn vương

(Trích THÁNG TƯ TƯỞNG NIỆM, thơ Ý Nga, Dân Chủ Ca đã phổ nhạc và trình bày)

[Tháng Tư Tưởng Niệm - Ý Nga - Nguyễn Văn Thành - An Minh - YouTube](https://www.youtube.com/watch?v=hy3_OSkBap4&list=PLkwr6k7p11ePsrJPqis)

https://www.youtube.com/watch?v=hy3_OSkBap4
<https://www.danchuca.org/DanChuCaPhoTho.shtml>

<https://www.youtube.com/watch?v=6uGDeTVpfiM>

<http://www.danchuca.org/DanChuCaPhoTho.shtml>

<https://www.youtube.com/watch?v=6uGDeTVpfiM>

<https://www.youtube.com/watch?v=6uGDeTVpfiM&feature=youtu.be>

<http://www.danchuca.org/128kbps/ThangTuTuongNiem.mp3> (hi-speed)

<http://www.danchuca.org/DanChuCaPhoTho.shtml>

<http://www.danchuca.org>

Qua những nạn nhân bạc phước này, tôi nhận ra rằng tôi đã may mắn hơn họ, tuy đã mất đi đứa con duy nhất trên đường tìm tự do nhưng tôi còn có chồng tôi bên cạnh để làm lại từ đầu; nhờ vậy tôi thấy rõ cuộc sống này đáng trân quý biết là bao nhiêu!

Từ đó, tôi tận hưởng khung trời tự do mà chúng tôi đã phải trả một giá quá đắt để có được.

Tôi ao ước được dùng tiếng nói của một thuyền nhân, một nạn nhân và một chứng nhân để vinh danh sự tự do ấy, vinh danh những anh hùng của một

Quân Lực VNCH đã hy sinh để bảo vệ tự do cho tuổi thơ chúng tôi được hưởng, vinh danh tất cả những Quân, Dân, Cán, Chính.v.v... đã nằm xuống với biết bao gương hy sinh dũng cảm để bảo vệ cho chính nghĩa ấy, và vinh danh tất cả những người yêu nước đã can đảm lên tiếng phản đối bạo quyền CSVN.

Ngậm ngùi, ray rứt, xót xa

Thuyền nhân vọng quốc: Quê Cha nhớ hoài!

*

Bạn ơi!

Bây giờ và mãi mãi, cho dù sẽ chỉ là một Cánh én Cô Đơn tôi cũng đã tự hứa với lòng: tôi sẽ mãi mãi bay tiếp đoạn đường Ngược Gió này, cùng với dòng văn chương lưu vong hải ngoại, để hỗ trợ tinh thần cho anh chị em yêu nước hải ngoại và quốc nội tìm lại một Mùa Xuân cho dân tộc chúng ta.

Thù VC thì ai có thể “xóa bỏ” được dễ dàng?

Bút mực nào có thể tả hết được những đau khổ của họ đã trải qua?

Những người thân bị chết oan uổng nào của họ có thể sống trở lại để trùng phùng cùng vợ con?

Hai người bạn học cùng trường của chúng tôi thời trung học, một đôi tình nhân của Sài Gòn với lứa tuổi 20, đã phải xa cách nhau mấy chục năm trời vì một Xã-Hội-Không-Cho-Phép-Con-Người-Yêu-Nhau, bây giờ họ tình cờ vừa tìm ra nhau và họ đang hưởng hạnh phúc bên nhau trên đất mới. Người bạn thuyền nhân này đã tâm sự:

-Anh ấy không là gì, tôi cũng chẳng là chi trong một xã hội đỏ những hận thù.

Chúng tôi đã gặp nhau sau ngày mất miền Nam VN, chúng tôi hiểu nhau, yêu nhau và thông cảm nhau vì hai gia đình cùng chung một thân phận bị VC ghép vào “thành phần phản động cần theo dõi”.

Tình yêu của chúng tôi như một đóa hoa vàng vụng dại non nớt, đã ra đời trong một mảnh đất vừa bị nhuộm đỏ, trong hoàn cảnh xã hội mới, với những chết chóc, với những “cải tạo, nhồi sọ, bắt bớ, cướp bóc, giam cầm.v.v...” đến rợn người. Một Xã-Hội-Không-Được-Yêu, mặc dù những tên “Đầy Tớ Của Nhân Dân” này cứ ra rả suốt ngày đình tai, nhức óc dạy “Chủ” của chúng phải biết rập khuôn: “Yêu nước là yêu xã hội chủ nghĩa!”. Chế độ vong bản và vô nhân ấy đã dồn tất cả chúng tôi đến bước đường cùng nên người người đã quyết định bỏ nước mà đi.

Sau 4 năm sống mà như đã chết, gia đình chúng tôi cũng trôi theo dòng người ấy lưu lạc khắp bốn phương trời; cha, mẹ, anh, chị, em... mỗi người một nơi...

Xa anh ấy, tôi mang trong tâm hồn tình yêu của anh với bao nhiêu kỷ niệm đẹp của tuổi thanh xuân. Chúng tôi lạc mất nhau mấy mươi năm trời. Tôi đến được bến bờ tự do nhưng lại mất đi những người thân và tôi sống bơ vơ, lạc lõng một mình nơi xứ người.

Gia đình anh ấy trong tay đảng cũng mất đi người cha, người chồng mang “tội” yêu nước và bị giết một cách tức tưởi. Nhiều năm sau, anh ấy mới thoát được nhờ diện đoàn tụ gia đình.

Hai phương trời hai người, không một ai biết tin gì về nhau cả, cứ tìm nhau hoài trong vô vọng, rồi mấy chục năm sau tình cờ gặp lại nhau.

Chao ơi!

Hai đứa ở hai nơi khác nhau, vẫn chắt chiu một mối tình, vẫn nghĩ về nhau và dường như là đã... chờ đợi nhau để có được cả một “tuổi thu” cùng hưởng hạnh phúc bên nhau, săn sóc và an ủi nhau cho hết đoạn đời còn lại. Thật may là chúng tôi vẫn còn có nhau, vẫn yêu thương nhau tha thiết như ngày đầu, dù bây giờ những đau khổ đã sàng lọc chúng tôi thành hai người với hai nhân sinh quan không cùng chung một tử số về lập trường chính trị, nhưng mẫu số chung của chúng tôi vẫn rất rõ ràng: không thể chấp nhận cộng sản.

Tuổi 50 sẽ qua đi, tuổi 60 sẽ đến và tuổi mấy mươi còn lại có sá gì khi họ có nhau?

Mãi mãi từ nay họ sẽ rất hạnh phúc bên nhau với tình yêu của tuổi 20 vừa được tiếp nối. Thật là mừng cho họ! Chúc phúc cho hai người họ vẫn còn có nhau:

Không ngờ kẻ trước, người sau

Có ngày sánh bước bên nhau đồng hành.

Không ngờ phiêu bạt loanh quanh

Hoa Vàng lại óng ánh Cành Yêu Thương.

(Thương tặng hai bạn L, N)

Mừng cho họ, chàng của tôi đùa rằng:

-Em có mừng khi em không phải cô đơn như cô bạn? Em có vui khi có anh không?

Tôi thì thầm:

“Mừng nhiều! Vui lắm!

Hãy giữ em cho thật chặt, đừng để mình lạc nhau như họ!

Hãy chia với em niềm đau CHUNG của đồng bào, đừng để em đi một mình thui thủi buồn tênh nha anh!

Hãy yêu em ít hơn yêu Quê Hương, ít hơn yêu dân tộc mình nhưng hãy thương em nhiều hơn em thương anh!

Hãy bay cùng em trong tư tưởng, cùng chia nhau những ngọt bùi, đắng cay của đời sống.

Hạnh phúc biết bao khi chúng ta được đồng hành bên nhau, thông cảm cho nhau suốt đoạn đời còn lại.

Anh đừng dừng lại vui chơi quá lâu ven đường, vì thời gian không thể dừng lại chờ ta nghỉ ngơi hay rong chơi một mình khi quê hương vẫn cứ mãi tối tăm.

Hãy cùng em thấp lên triệu triệu ngọn nến, tưởng niệm những Chí-Sĩ-Yêu-Nước sau ngày mất miền Nam VN, dù trái tim họ đã dâng trọn cho quê hương mình, những người Tử-Tù-Không-Án đã bị xử bắn, bị vùi thây một cách oan ức dưới bàn tay của lũ bạo quyền, những người cha bị tù đầy khổ sai đã nằm xuống trong niềm uất hận, những Chiến Sĩ đã từng bị VC xúi giục dân ném đá khi họ đi qua bao thôn làng với ánh mắt sầu thảm, những người chồng bị đem ra giết chỉ còn kịp nhắn gửi vài dòng về nhà, (sau một thời gian dài xa cách vợ dại, con thơ), bằng vài dòng tuyệt mệnh bắt đầu bằng một mệnh đề nghe chua xót tận tâm can:

“Hôm nay là ngày giỗ của anh...”

*

Bạn ơi!

Chữ Tình vôi vĩnh thương yêu

Đủ điều khó dễ.

Chắt chiu thì còn!

Dù bao năm, vẫn sắt son

Đã thương, thương mãi, hao mòn được đâu.

Một người bạn thân của tôi đã nói:

-“Tình yêu không làm cho ai khổ cả! Chỉ có con người mới làm khổ nhau thôi!”

Tôi cũng thấy thế.

Tình yêu nào thì cũng rất đẹp!

Tình yêu nào cũng đem lại cho con người những giây phút lâng lâng hạnh phúc rất tuyệt vời.

Chúng ta không là loài bất nhân, tàn ác như cộng sản (những kẻ không hết biết tình yêu là gì) thì xin hãy yêu thương nhau, đùm bọc nhau nơi xứ người, để cùng góp tay nhau làm đẹp cho đời và giữ gìn thể diện cho Cộng Đồng chúng ta và đừng quên yêu thương cội nguồn, hỗ trợ cho Đại Cuộc, hướng về quê hương, nơi vẫn còn những đồng bào khốn khổ đang oằn oại bên kia bờ đại dương.

Thưa Bạn,

Con người cộng sản không có tình yêu nên chúng không biết trân quý, không hiểu yêu thương là gì. Với chúng chỉ có cướp đoạt, chém giết và hưởng thụ.

Nếu tập thể những CHIẾN SĨ VNCH giỏi tài thao lược quân sự nhất nhì Đông Nam Á khi xưa đã không bị VC tiêu diệt sau ngày mất miền Nam VN thì thử hỏi ngày nay đất nước có rơi vào tay giặc Hán không?

Tôi chắc chắn là không bao giờ!

Nếu Bạn không tin, xin hãy lật lại tất cả những trang Quân Sử Hào Hùng của họ mà xem!

Tôi luôn luôn hãnh diện khoe với bạn bè người Ý, Phi, Nhật và người Canadian của tôi rằng, người lính VNCH là những người lính đáng kính trọng nhất thế giới: dù bị đồng minh bỏ rơi, họ vẫn chiến đấu vì tự do cho đồng bào của họ, chiến đấu anh dũng cho đến phút cuối cùng! Họ đã yêu thương đồng bào hơn chính cả bản thân của họ. Đó chính là một tình yêu lớn nhất cần phải được nhắc nhở và vinh danh đời đời!

Làm dân phải quý Nước Non

Tri ân Chiến Sĩ đã tròn chí trai

Hồn oan biết tỏ cùng ai

Tà quyền, chính nghĩa; hèn, oai? Đã tường!

Nhé Bạn!

Ý Nga@1-4-2015./.

(Nhuận sắc 7.12.2024)

EM RUỘT, EM GHỀ?

Nghe chị Hai trong nước
tâm sự

Có những người “em” chẳng hề muốn gặp
Dù có ruột rà vẫn ghê hôi tanh
Ném mẹ nhà... hoang, con đàng nõ dành
Vợ của, bạc vàng..., tranh giành tài sản.

Hồi tình hay... tình xã hội chủ nghĩa?
Tam vô làm sao lễ nghĩa giữ tình?
Tham tiền thấy của thì mây cũng... rình
Nhiều xe, lắm nhà mà quên chữ Hiếu!

Ý Nga

9.12.2024
#9666

AI BẠN?

Đừng gọi tôi là bạn
Khi chỉ lợi dụng thôi.

Nhân phẩm ai đem bán
Mua tình bạn quá tôi?

Ý Nga

9.12.2024 #9708

Trạm đầu: sáu tháng Thái Lan,
Hai mươi năm: Ý nghèo nàn, ngược xuôi
Chặng ba, hăm bốn năm rồi!
Còn bao trạm nữa hết... thời lưu vong?

Năm mươi năm, khô “đại đồng”
Toàn dân “vô sản” ánh “hồng” chưa lên!
“Thiên đàng xã nghĩa” ở trên
Việt Nam dưới đất, thông thênh “vô thần”!

Ý Nga

10.12.2024 #7202

LY HƯƠNG

Ảnh
BẢO TRÂM

ƠI NGƯỜI!

Nếu mai một tắt đi nguồn thi hứng
Ai Đó còn đòi dọc nữa, dòng thi?
Tôi chuyền lửa bằng trái tim đau đớn
Bạn đấu tranh đã trêu gánh cùng đi!

Thy Nga

10.12.2024
#9668

Ảnh
NGUYỄN THỊ MINH

Ai dãi lốt chống Cộng
Đánh phá người Quốc Gia?
Là Việt gian núp bóng
Tiếp sức giặc phá Nhà!

Thy Nga

Ai dãi lốt chống Cộng
Đánh phá người Quốc Gia?
Là Việt gian núp bóng
Tiếp sức giặc phá Nhà!

Canada, 12.10.2014

Ai Là...?

XẠ RỐI

một bóng hình xưa

*Một mình em tưởng đời
Ngược gió, bao giờ tới?
Bạn bè thân xa xôi
Mình ơi! Đường vơi vợi!*

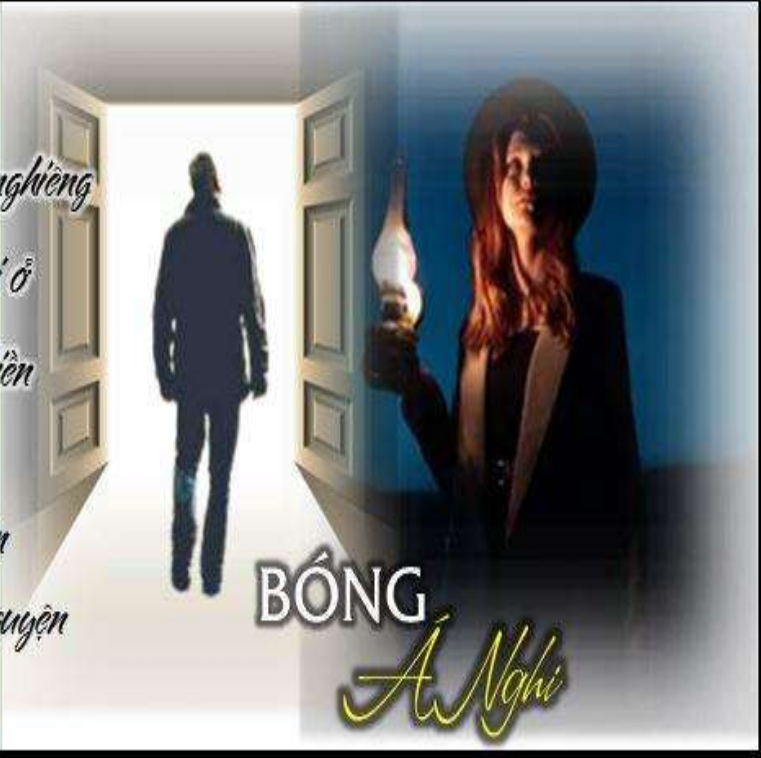
*Ôn lại những ngọt bùi
Nỗi mắt mắt quá lớn!
Thương phận mình nhỏ nhỏ
Bao giờ vơi đau đớn?*

Canada, 11.12.2024 #9816

Tựa thơ:
*"Dạ" của
Trần Đình Thọ*

*Người đi
bóng đổ nghiêng nghiêng
Thương cho người ở
sầu riêng, tâm phiền
Tiền người:
gió mạnh, mây đen
Buồn tênh bóng quỳên
ngọn đèn hắt hùi*

Sao Mà Lạnh!

*Chiếc ghế đã trống chỗ anh thường nằm
Mà lòng thương vẫn đầy ấp trong em
Anh yêu thôi chẳng trở về đêm đêm
An ủi, dỗ dành lau khô giùm lệ.*

Canada, 11.12.2024 #9808

KHOE RỒI... CÃI

*Khoe con cái rồi... cãi qua, mắng lại
Kẻ sông đầy, người biển rộng Âu, Tây...
Toàn "nhân tài", chẳng ai chịu kém ai
Phải thành quấy!
Ngồi sợ... lây!
Em chạy!*

Y Nga

12.12.2024
#9611

Truyện Ngắn

12.12.2024
#9684

Lát bánh cắt ra, ông chồng

chỉ xắn một miếng nhỏ xiu và ngậm rất lâu trong miệng.

Cô vợ âm thầm theo dõi từng cử chỉ và nghi là bánh đã không vừa miệng chồng, như bánh của mẹ chàng làm, nên nàng chuẩn bị tâm lý nghe những người phụ nữ bên chồng mắng nhiếc, nào ngờ chính ông chồng lại buột miệng trước:

-Nhà còn nhiều đường không?

-Dạ còn anh

-Vậy cũng yên tâm cả năm sẽ không thiếu ngọt.

Nói xong ông rời bàn ăn.

Khi ông vừa bỏ ra khỏi nhà là những lời chỉ chiết nặng nề bắt đầu phát thanh bằng tần số tối đa. Mạnh ai nấy mở loa, chỉ có mỗi tác giả của ổ bánh là im lặng chịu trận cái tội làm chi một cái bánh đã quá... ngọt ngào với gia đình chồng.

CHƯA AI BẰNG MÌNH!

Đưa tay vói ánh mắt trời
Nghe trong gió có những lời thương yêu
Có anh cùng đón nắng chiều
Trên đôi chân mới vượt đèo truân chuyên.
Xuôi đồng bằng, ngược cao nguyên
Một thời tuổi trẻ ngạc nhiên bạn bè.

*

Mùa này tuyết đã lại về
Nơi đây ôm nghĩa phu thê thương hoài,
Trên kia anh có mộng dài?
Ở đây em chẳng thấy ai bằng... Mình!

Á Nghi

14.12.2024
#10.100

A. C. L.
2017

Cho Anh

Lin

Lỗi

Nhìn em ủ rũ thấy thương
Sao em cứ mãi đường trường cô đơn?
Theo em lên núi đồi hờn
Sao không dừng lại?
Thái Sơn leo hoài!

Á Nghi

14.12.2024 #10.019

“TRỒNG NGƯỜI”

Ở đâu trẻ cũng xuống đường

Việt Nam: đêm cứ dựa tường mà say,

La cà nhậu nhẹt suốt ngày

Lấy chi cứu Nước Non này?

Cậy ai?

*

"Trồng" chi ra giống lạc loài

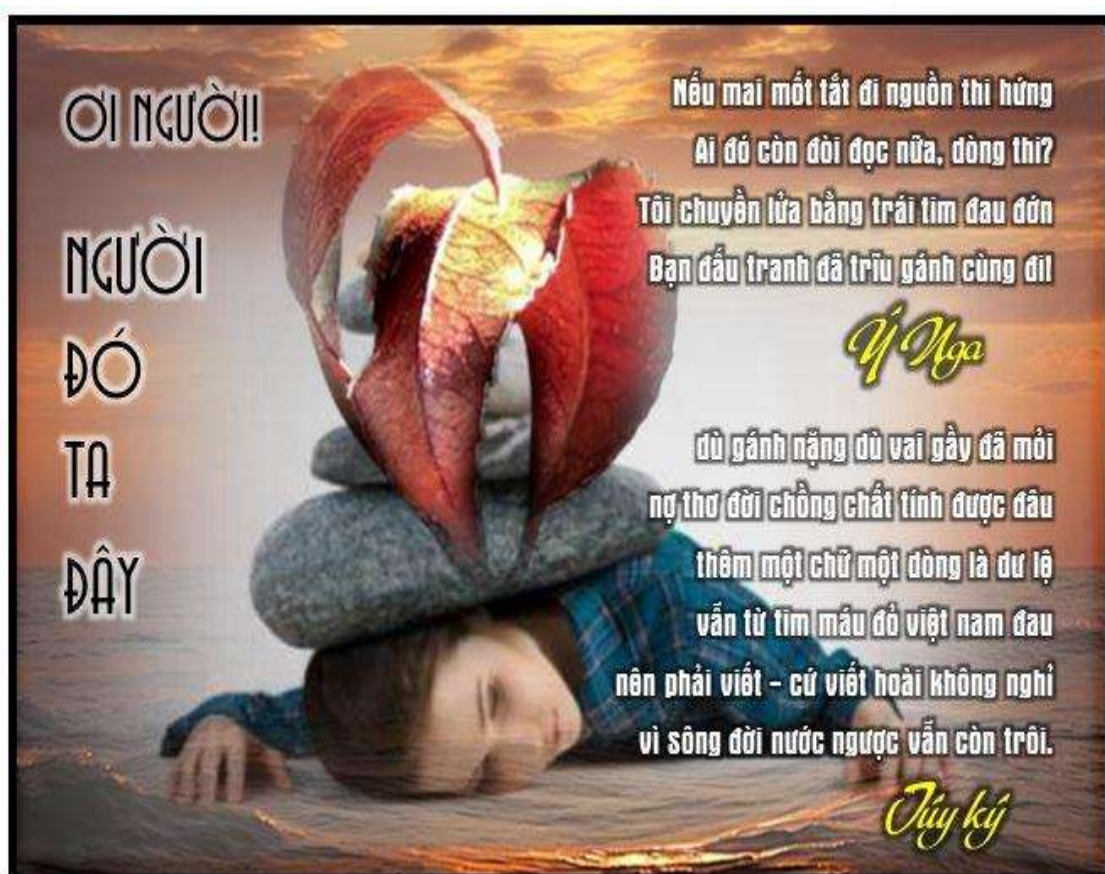
Thanh niên chích, hút canh dài.

Chí trai?

Nghe đồn Việt Cộng đa tài

Tài chi xin hỏi trong ngoài: để đâu?

Ý Nga, 16.12.2024

VI XI, VIỆT CỘNG CŨNG Y!

Đảng bày tổ chức ngoại vi
Khi hồng, lúc đỏ Vi Xi chạy bàn
Khi bầu phiếu, đếm đôi lần
Xướng tên mấy bậ chu toàn: đỏ tươi.

Trò con nít, trẻ còn cười
Sao người lớn lại lợt mưu, sa lây?
Ngây thơ “đoàn kết” bọn này?
Đưa nhân tài đến tù đày Hán nô!

Ý Nga, 16.12.2024

NHÌN VỀ TỔ QUỐC

Thưa quý Trưởng,

Nhân chuyện một kẻ có tư tưởng thiên tả, luôn quảng cáo không công cho Việt Cộng, Trung Cộng và Mỹ Cộng tuyên bố “phi chính trị” và không công nhận cờ Vàng trong phong trào Hướng Đạo Hải Ngoại; người này khoác áo Hướng Đạo nhưng lại thường về nước ăn chơi trên nỗi đau khổ của đồng bào nên anh chị em Hướng Đạo Sinh gốc nhà binh QL VNCH và có lập trường Quốc Gia vững vàng đã bàn thảo về 2 ý kiến:

1-Hướng Đạo Sinh phải giữ gìn lời hứa Hướng Đạo, nghĩa là không thể hại dân, bán nước bằng cách tiếp tay với cộng sản, dù bất cứ dưới hình thức nào, vì một trong ba Lời Hứa Hướng Đạo là: “Tôi xin lấy Danh Dự, hứa cố gắng hết sức **làm bổn phận đối với Tín Ngưỡng Tâm Linh Tổ Quốc và Quốc Gia tôi**” và một trong 10 điều luật của ngành Hướng Đạo là: “Hướng Đạo sinh **trung thành với tôn giáo và tổ quốc**”.

2-“Hướng Đạo có thái độ chính trị nhưng không đem chính trị vào Hướng Đạo”?

Tôi có góp ý với anh em rằng: làm sao không có thái độ chính trị được?

Điều căn bản cần phải có nơi một Hướng Đạo Sinh hải ngoại dĩ nhiên là trung **thành với tổ quốc, nhưng đó không thể là một tổ quốc** do cộng sản cai trị như hiện nay! Bởi vì chúng ta không thể lơ là với vận mệnh của dân tộc!

“Thái độ chính trị” của chúng ta khi nhìn về Tổ Quốc vẫn là phải ủng hộ và duy trì tiếng nói của bên chính nghĩa, tuyệt đối không thể đứng về phe tà quyền, đang làm giàu trên sinh mạng của dân; bởi, từ khi rời nước đi tìm tự do, chúng ta đã dứt khoát chọn đứng về phía Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia và đứng dưới lá Cờ Vàng để sinh hoạt (bất cứ Hướng Đạo Sinh nào trong Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Chính Trị Hải Ngoại không chấp nhận đứng dưới lá cờ vàng thì nên sinh

hoạt với nhóm Việt Kiều Yêu Nước của đảng CSVN dựng lên, đừng len lỏi vào Phong Trào Hưởng Đạo của anh em Quốc Gia chúng tôi).

Mỗi người có một cách riêng để tiếp nối đoạn đường Hưởng Đạo, miễn là đừng ủng hộ Việt Cộng, ám hại dân lành.

Người chưa giỏi học người tài đức, cùng đoàn kết nhau góp sức cho Phong Trào ngày càng lớn mạnh.

Kẻ giỏi mà vô tài, thất đức; dù có cả ngàn người ác nghe theo, thì trước sau chúng cũng sẽ đánh phá tan tành Phong Trào, chẻ ra làm 2, làm mười hoặc đưa Phong Trào tụt xuống theo xã hội chủ nghĩa; ở đó, “đại đồng” là những sự bưng bít, lạc hậu, nghèo nàn và ngu dốt; ở đó, thay vào một sự giáo dục lành mạnh thì chỉ có sự nhồi vào sọ trẻ thơ tư tưởng thiên tả, gây chia rẽ, đấu đá nhau để mua danh và tranh giành quyền lực, y như Đoàn Thanh Niên Cộng Sản mà thôi!

Thưa quý Trưởng và quý anh chị em Hưởng Đạo Sinh,

Ý Nga là một nữ thuyền nhân, ra đi tìm tự do từ năm 1979, cho đến nay vẫn giữ vững một lập trường là cho đến khi VN vẫn còn bị tà quyền cai trị tôi sẽ không trở về, cho nên nhìn nam giới mượn màu áo Hưởng Đạo đi đi, về về ăn chơi trác táng, làm những chuyện ô nhục, gây chia rẽ giữa người Quốc Gia với nhau tôi thật đau lòng (nói chi là nghe chúng khoác loác khoe khoang đã từng mặc áo Nhà Binh hay đang mặc áo Hưởng Đạo).

Thời nào cũng vậy, ở đâu cũng thế, bọn chuyên đi dò thám, nằm vùng cho Cộng, phản bội lại anh em là kẻ cần phải được đưa ra ánh sáng và trừ khử khỏi tổ chức.

Thái độ bao che và dung dưỡng bọn gian tà là điều không thể chấp nhận, **nhất là những kẻ ấy lại đang nắm những trách nhiệm lớn lao trong guồng máy sinh hoạt chung.**

Quan điểm của tôi về chính trị hãy còn non nớt và cần phải học hỏi rất nhiều nơi các bậc trưởng thượng nhưng tôi hiểu một điều rất rõ ràng rằng: một khi bản thân của một người không thể sống với cộng sản được và đã chọn một đất nước không có áp bức, độc tài làm đất tạm dung mà nương thân thì đó đã là một thái

độ chính trị: dứt khoát không chấp nhận chế độ cộng sản và muốn được sống tự do.

Vì vậy, kính xin quý Trưởng và quý Hưởng Đạo Sinh đừng hiểu sai lầm vấn đề CHÍNH TRỊ hay PHI CHÍNH TRỊ trong Hưởng Đạo mà làm suy giảm sức mạnh của Phong Trào.

NHÌN VỀ TỔ QUỐC

Tôi nhìn về Quốc Gia tôi
Hỏi tâm, bốn phận xong rồi hay chưa?
Ngậm ngùi lệ mặn xin thưa:
Chửa làm hết sức, sống thừa lưu vong.

*

Mỗi ngày cố gắng góp công
Giữ gìn danh dự, thơm chung Phong Trào
Làm sao giúp ích hơn vào
Mang hương Bách Hợp ngọt ngào về Quê.

Ý Nga - Sơn Ca Mơ Mộng, 3-8-2014.

(Nhuận sắc 17.12.2024)

KHÔNG NÊN KIÊU NGẠO

Hai tay Trời chưa chấp cánh

Cháu đừng mơ chuyện... trên mây

Cư xử nên học thẳng ngay

Bàn chân để đi... dưới đất.

Ý Nga, 17.12.2024

AI TU CŨNG HIỀN

Những tháng mùa đông dài lắm anh

Nhìn ra song cửa tuyết đầy cảnh

Chôn chân bó gối thiên thành... thánh

Tu nữ làm sao chẳng hóa lành?

Ý Nga, 17.12.2024

NHƯỜNG QUYỀN ƯU TIÊN?

**Xe đi vận tốc máy... cà
Đường như đến hồi phế thải?
Nhóm rùa dưới đất khen hay
Ngày không hên, thật đáng ngại:
Xe hư, phải chịu đọa đày!**

Ý Nga, 17.12.2024

-Em nè! Em buồn anh phải không?

Anh biết anh có nhiều lỗi lắm mà không hiểu tại sao lỗi nọ cứ chồng lên lỗi kia hoài? Cho anh xin lỗi nha?

Nàng im lặng. Sẵn đang ngồi thử những ngòi viết lá tre mới mua, nàng thử chấm mực viết những chữ “Xin Lỗi” chồng lên nhau xem thế nào thì ôi thôi mực nọ lỗi mực kia lỗi qua khắp lỗi lỗi lổm tạo ra một vũng mực nhòe cả trang giấy trắng. Nàng đưa chàng xem, chàng cười vang:

-Công nhận em viết chữ ngày càng.... đẹp đó nha. Nhất là chữ “Lỗi”!

Nàng thử bụng chàng:

-Em viết 2 chữ “Xin Lỗi” mà!

-Ừ thì 2 chữ!

Chàng “Lỗi” này hạng nhất, dĩ nhiên không nói ra, em phải hiểu nàng “Xin” kia hạng nhì rồi.

Biết chàng ăn gian nhưng ở đời có người vợ nào đành lòng để dấng “anh hùng” đi ... xin xỏ hoài từ đầu phòng đến cuối bếp chứ? Nam nhi chí chí lo chuyện đại sự nước non còn không hết, ai còn tâm trí đâu để ý đến mâm cơm nhỏ xíu xiu xiu đang nóng hay cánh cửa... bé tí tí đang chờ? Làm trai mà cứ lo ăn no, hưởng ấm, làm giàu quanh năm thì lấy ai góp sức cho Cộng Đồng, cho đại cuộc?

Nàng chỉ mong chàng hiểu thế nào là “lỗi” nhỏ mà làm cho xong cái đẹp hữu dụng cho xã hội ngoài kia thì khỏi cần phải ăn mày như Vi Xi: mấy chục năm qua chẳng làm gì nên trò trống, chỉ toàn đi... xin ăn!

*

Nhà chỉ có 2 người đang học hỏi làm sao thành “anh”: mà nếu có được ra “anh... hùng” ưu tiên hạng nhất, thì “anh... thư” hạng nhì cũng oai quá rồi, cần chi ai nói... vô nữa? Nhờ vậy mà vợ thôi khóc, chồng thôi “xin”.

Cả hai cùng có... lỗi! thì “xin” thêm chi nữa cho... dư?

Chồng hong khô lệ cho vợ bằng một nụ hôn ăn gian dài bất tận... Thế là huề!

Á Ngự, 18.12.2024

Hàng Hiếm?

18.12.2024 #10.146

*Gầu: đồ dùng bằng tre để tát nước hay lấy nước.

-GẦU SÔNG: có cán dài, treo vào 3 cọc, 1 người tát.
-GẦU DAI: không có cán, buộc 4 dây, 2 người tát.

*THÀNH: thành trì chống Cộng.

-Người chèo không hết sản sù,
Kẻ tìm láng bóng ngọt lùì không ra
Chưa anh, người-cửa-hôm-qua
Đã thành... đồ cổ! Đâu hoa... hiếm gì!

Cám ơn có lúc tình si
Gầu sông* ruộng thấp đôi khi... thượng đài
Ruộng cao sao sánh Gầu Dai?
Đã từng ủng hộ, trợ oai đường dài.

Loa-khò-dại biết cậy ai
Không người giúp đỡ tương lai, độc hành
Nhìn về quá khứ giữ "Thành"*

Cám ơn hỗ trợ, phân minh diệt trừ.

- Bao nhiêu sâu bọ quá hươ

Đồng lòng dọn sạch, người Cò đáng khen!

Bút kháng khái không sống hèn.

Ngồi phang trơ trên lam quyền, rồi beng.

Cám ơn nhi nữ truân chuyên

Chia chung gian khổ, giữ yên xóm làng.

- Chưa không dám nhận giới giang

Chỉ mong anh chị vững vàng đấu tranh

Viết gian ngấp nghé tranh giành

Cộng Đảng phải vững: chính danh rõ ràng!

Dường dài Quốc, Cộng: phân ranh!

PLAYLIST NHẠC PHỔ THƠ Á NGHI

<https://www.youtube.com/watch?v=CwY1yS5pRjo&list=PLRA5iDXaKmqcrnrMxoNGK-H3KcHY4ln6o&index=1>

Attachments area

[Preview YouTube video Ghép Bóng - Á Nghi - Nguyễn Văn Thành - An Minh](#)

[Ghép Bóng - Á Nghi - Nguyễn Văn Thành - An Minh](#)

NHỮNG ĐÀ MẸ
NUÔI NHỆN

"Tò vò mà nuôi con nhện" *
Đến khi hết bện nó quên bỏ đi.
Tò vò buồn bã làm chi?
Vò tình, bạc nghĩa ai trù nghĩa tình
Năm vừng đạ sỏ uể danh
Nghe nòi gian tặc, hại anh em nhà.
Ai thiên tà chẳng tâm tà?
Nếu không dạ bản sao mà hại dân?
Năm mươi năm chẳng trừ gian
Không ai diệt ác, Nhà tan thảm sâu!
Mẹ nuôi, mẹ uột cùng đau.
Nuôi con "địa đạo" bả sao nó... bò,
Tôi tâm quen mắt diễn trò,
Đưa dân xuống... hồ tôi mò, đen thui!
Thui đen, mò tôi quen rồi
Lấy đâu sáng sửa chỗ ngồi "vinh quang"?
Nuôi chi "nhện đò" hoang đàng
Cha buông, mẹ bỏ, Nước dâng kẻ thù?
Giăng toàn khẩu hiệu âm u
Đò bám tấm tôi ngục tù quê hương
Tơ Xui* tanh máu ai tương?
Đét nên chủ-nghĩa-tai-uong- "đại đồng"
Đại nên: ngừ! Chia tượng đồng:
- Nòi quơng xác-chết-thối không chôn hĩa!

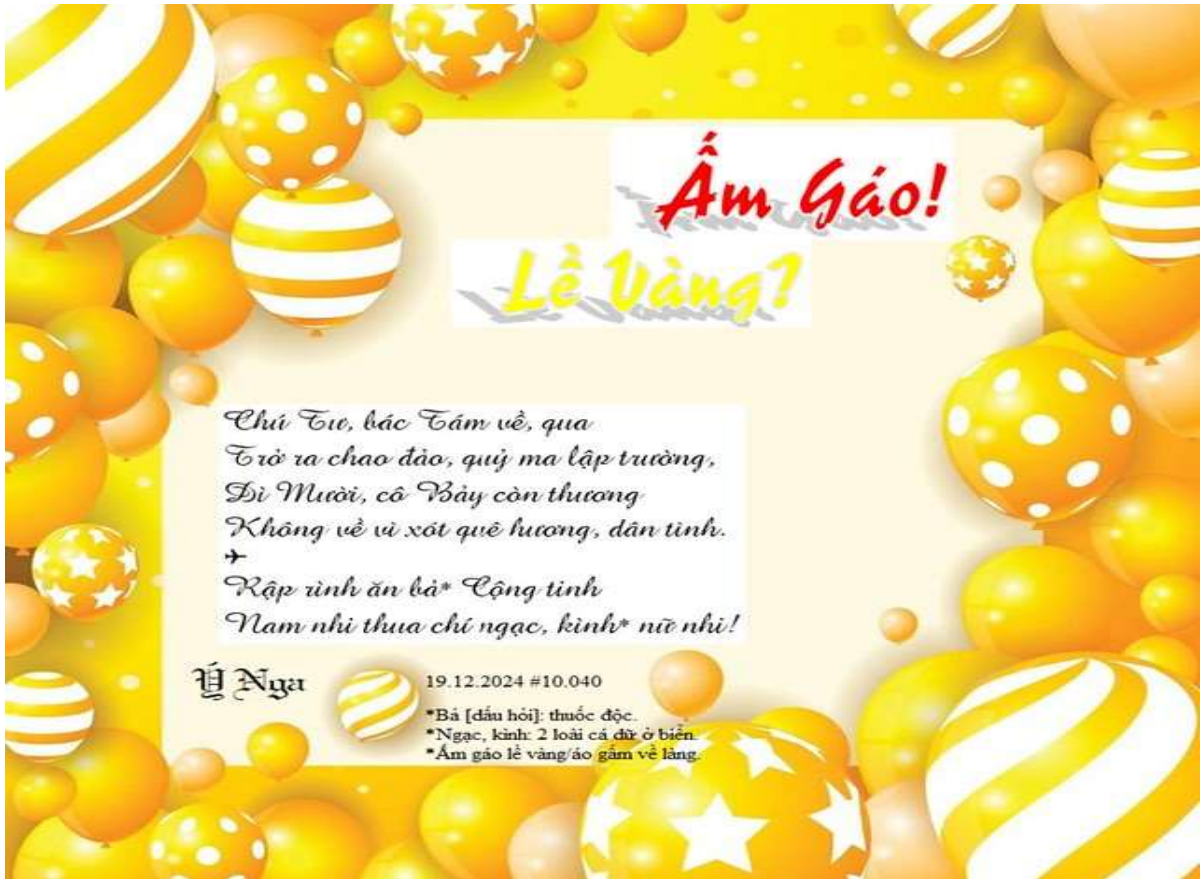
*Ca dao:
"Tò vò mà nuôi con nhện
Ngày sau nó lớn nó quên nhau đi"

*Tò vò: loài côn trùng như con ong, thường bắt
nhện, hay làm tổ bằng đất, cửa hình bán nguyệt.

*Chữ đằm > nói lái
chủ-nghĩa/ngừ! Chia, ai trong/tai-trong.

*Xui xui xèo
*Trong cùng nhau

ƯNga
19.12.2024
#10.168

Âm Gáo!

Lễ Vàng?

Chú Tư, bác Tám về, qua
 Trờ ra chào chào, quý mà lập tương,
 Di Mười, cô Bảy còn thương
 Không về vì xốt quê hương, dân tình.
 ✦
 Rập rình ăn bà* Cộng tình
 Nam nhi thua chí ngạc, kinh* nữ nhi!

Ỗ Nga

19.12.2024 #10.040

*Bá [dấu hỏi]: thuốc độc.
 *Ngạc, kinh: 2 loài cá dữ ở biển.
 *Âm gáo lễ vàng/áo gấm về làng.

Mình Đương Giận Nhau Nữa Nha!

- Khi em giận, chỉ cần anh an ủi
 Biết vỗ về, hay một chút vuốt ve
 Dừng hét la to quá, em khóc nhe
 Ngày còn bé Mẹ vẫn chiều như thế!

- Lúc anh giận chẳng cần em... bồng bế
 Cũng không mê "chanh... khế" từ môi trẻ,
 Trừ môi trẻ trao ân huệ... đam mê:
 Nụ hôn ngọt, biến anh thành... đại đế!

Canada@21.12.2024 #10.170

*Chữ đậm > nói lái: từ môi trẻ/trừ môi trẻ

Ỗ Nga

Chồng tui đã cày cáo rồi:
 -Mấy ông Cà Đảnh ráo còi, cợn tâm;
 Những nàng mắt liếc lá rằm?
 Rước vô: ngàn khô, phi trăm quan tiền!
 Em vô giá! Tánh lành, hiền
 Giữ gìn giá trị chó... điền chỗ gian!
 Những chàng lít nhứt lẳng nhặng
 Cặp ai cũng tán, miệng văng mĩa lụi
 Không chung thủy, khó trở lui
 Hoa ôm Canh Tui, Bướm rồi lại bay!

Emi thương duy nhất chàng này:
 Cây-Si-Cỏ-Thu về đây trong tim,
 Thủy chung, nghĩa trọng bạc đùm.
 Đại chi xuống biển chét chim oan khiên?

Chỗ gian chàng dạy: -Chó điền!
 Chàng tôi nhà vô, chó điền chó đàn!
 Giỗ chàng, chàng chẳng cầu an
 Cầu sinh Phú Dông, vừng vàng tôi trung!
 *
 Chào ông Cà Đảnh kếm hùng
 Việt gian chẳng biết, đi cùng mua danh?
 Mấy mươi năm Nước tan tành,
 Ông không tinh táo, Quê mình giặc... lo?

21.12.2024 #10.169

Chó điền > nói lái
 -Chó gian/Chó chàng
 -Chó gian chó điền/ chó điền chó đàn.

Cà Đảnh

PLAYLIST NHẠC PHỔ THƠ

<https://www.youtube.com/watch?v=CwY1yS5pRjo&list=PLRA5iDXaKmqcrnrMxoNGK-H3KcHY4ln6o&index=1>

Tổn Thọ Cho Người Vui

Trên kia chỉ là một nhánh
Vô nhà liền thành... một cây*
Rồi nhờ màu sắc bày liện
Thông... "sống" động được mấy ngày.

Lìa cành đón đầu đường ấy
Ai thương đem vui đời này?
Thường là khen bao màu sắc
Chiên hạ nâng niu chạm tay.

Chết từ lúc cây lìa cội
Mấy ai cảm cảnh thương đau
Đẹp chi để người trầy hội?
Nhánh anh em chung có sầu?

Thi ảnh:

Canada, 22.12.2024 #9900
*Cây Giáng Sinh

Bạn quần áo, chớ bạn... tiền*
Em đừng bần tiện bạn hiền khinh khi
Tuổi gần ngả bóng tà huy
Mấy xu tính toán giàu chi gia tài?
Bạn nghèo trọng nghĩa, quý thay!
Sao em giàu có khoe tay "trùm sò"?
Ao sâu nước rộng thơm tho,
Ao tù nước đọng ai mò cá tanh?
♥
Khiêm nhường, bạn hữu lặng thinh
Ra về là sẽ... dứt tình với em!

Canada, 22.12.2024
#10.166

*Nói lái: bạn... tiền/bần tiện

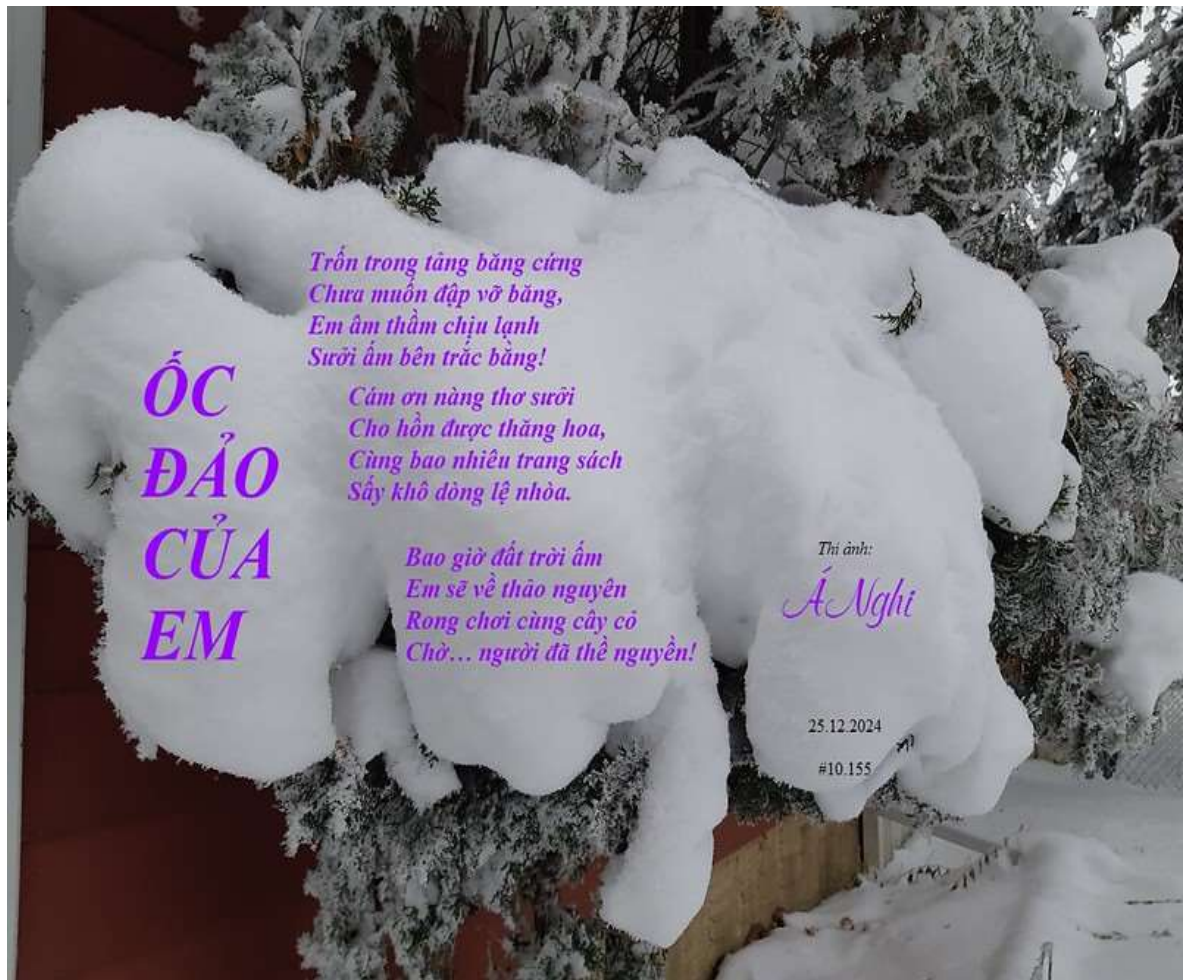
Trái tim hòa ái, thiện lương
Bao dung, hương thiện, nhịn nhường, mở tâm
Giàu lòng độ lượng, thâm trầm,
"Thành tâm" không có "tánh tâm" hại người.

Bạn Quý

Y Nga

Canada, 130916

#6320

ỐC ĐÁO CỦA EM

Trón trong tảng băng cứng
Chưa muốn đập vỡ băng,
Em âm thầm chịu lạnh
Sưởi ấm bên trác băng!

Cám ơn nàng thơ sưởi
Cho hồn được thăng hoa,
Cùng bao nhiêu trang sách
Sấy khô dòng lệ nhòa.

Bao giờ đất trời ấm
Em sẽ về thảo nguyên
Rong chơi cùng cây cỏ
Chờ... người đã thề nguyện!

Thi ảnh:

Á Nghi

25.12.2024

#10.155

CUỐI NĂM RỒI BẠN ƠI!

Cám ơn một tình cảm
Nghe tin buồn đi tìm
Bạn-chung-câu-thang-máy:
-Mười năm vẫn trong tim!

Mình đồng nghiệp kể toán
Nói chi nghe mềm lòng?
Đừng vượt qua giới hạn
Một tình bạn rất trong!

Tôi vẫn không mềm mỏng,
Cứng rắn số trời chi
Tình đã trao Người Ấy
Xuất quỷ, tim còn gì?

Bội thu chẳng mình bạch
Sao cân bằng về... Không?
Cuối năm cùng kết toán
Chớ để tình lòng vòng!

Cám ơn tình bạn nhé!

Canada, 25.12.2024 #10.150

Á
Nghi

Myrhuong2019

"Đoạn Trường

"Ai Có Qua Cầu Mời Hay!"

Nhớ bà Ngoại ngày xưa thường hay kể:

- Cũ đem về là bà lại nhớ quê

Nhớ ông ngoại luôn khăn áo chỉnh tề

Ai hậm hực, ông luôn cười vui về...

Khi Ba mất, Má tràn trề mắt lệ

Lợi cho con kể lể chuyện phu thê:

- Ngày bỏ quê, chạy giặc... khổ trăm bề

Cánh cùi quế, gạo châu, nhà xấp xệ...

!

Bây giờ cháu không hề như hồi trẻ

Kiểu nặng nề thê thiết ấy ra sao,

Thấu nỗi đau của Ngoại, Má ghen ngào...

Bởi vì cháu cũng nhớ chồng quá thể!

Cháu đâm lệ dễ dàng như... tận thế

Cũng nhớ quê thê thảm, chưa muốn về

Giữ lời thề cùng huynh đệ ừ ừ.

Và nhớ Má nào nề than: - Nhớ Ngoại!

A Nghi

Canada, 25.12.2024 #10.160

ANH ƠI CHỈ CÒN THƠ!

Những ánh mắt đắm đuối
Không còn lay động tâm.

♥
Hồn một lần bay bổng:
Tình chàng đã buộc em!

Vung về tai người nhận
Tiếng thì thầm vu vơ
Cho anh khen: -Kiều điếm!
Điếm má hồng ngu ngơ!

Tình ngậm nồng men cũ
Tích tụ thành rượu thơm
Hoa một nơi khởi sắc
Quyện tổ ấm, mâm cơm.

♥
Ngày băng quơ lơ lửng
Ôm nôi nhớ thâu trời
Tình mình luôn bất biến!
Dù vạn vật luân lưu.

Niềm vui còn sót lại
Mộc mạc và đơn sơ
Nhưng kỳ diệu biết mấy:
Bây giờ chỉ có... thơ!

A Nghi

29.12.2024 #10.174

Kính chúc Quý Độc Giả
TÂN NIÊN AN VUI

Ý Nga

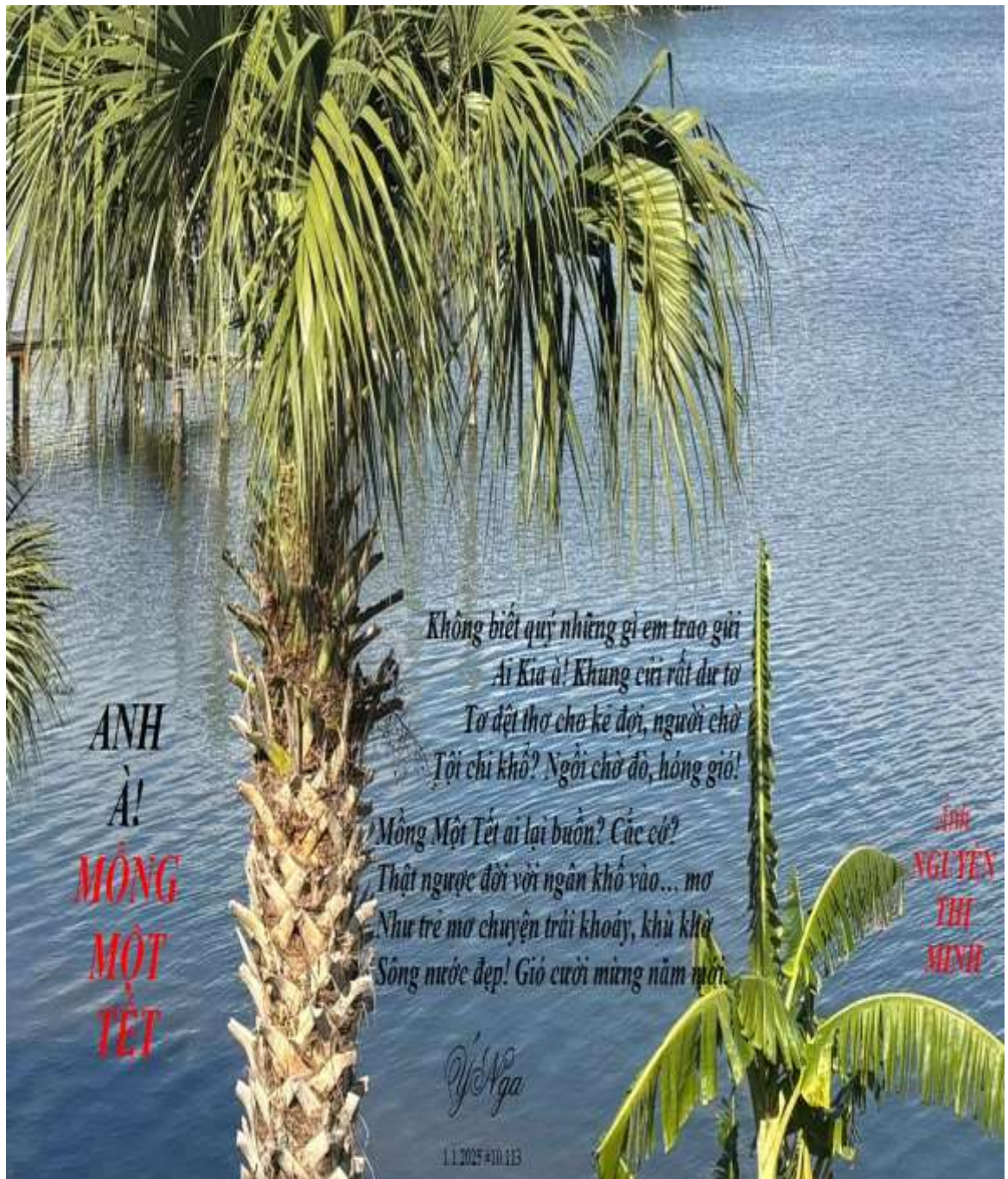
ĐÊM TIỀN HOÀI, QUÊN TẾT A?

Lá mơ ngủ với câu, riêng
Bạn mơ... chi, ngủ với tiền phù du?
Ra đây ngắm Tết Tây u
Pháo hoa đủ sắc đẹp như thiên đàng.
Kìa dân Hương Đạo khoe khoang
(Trò chơi khéo, giỏi, bình dân Quê nghèo
Thời mình còn bé tẻo teo)
Cười vang, tụi nhỏ kỳ kèo đòi thêm!

Nhìn chi đồng bạc chậm chậm
Rồi than: -Lóa mắt, tối tăm tầm nhìn!
Đầu năm đã hết tự tin
Không còn nhanh nhẹn, việc nghìn còn tham
Thôi thì...Tết! Tiếc... công trăm!

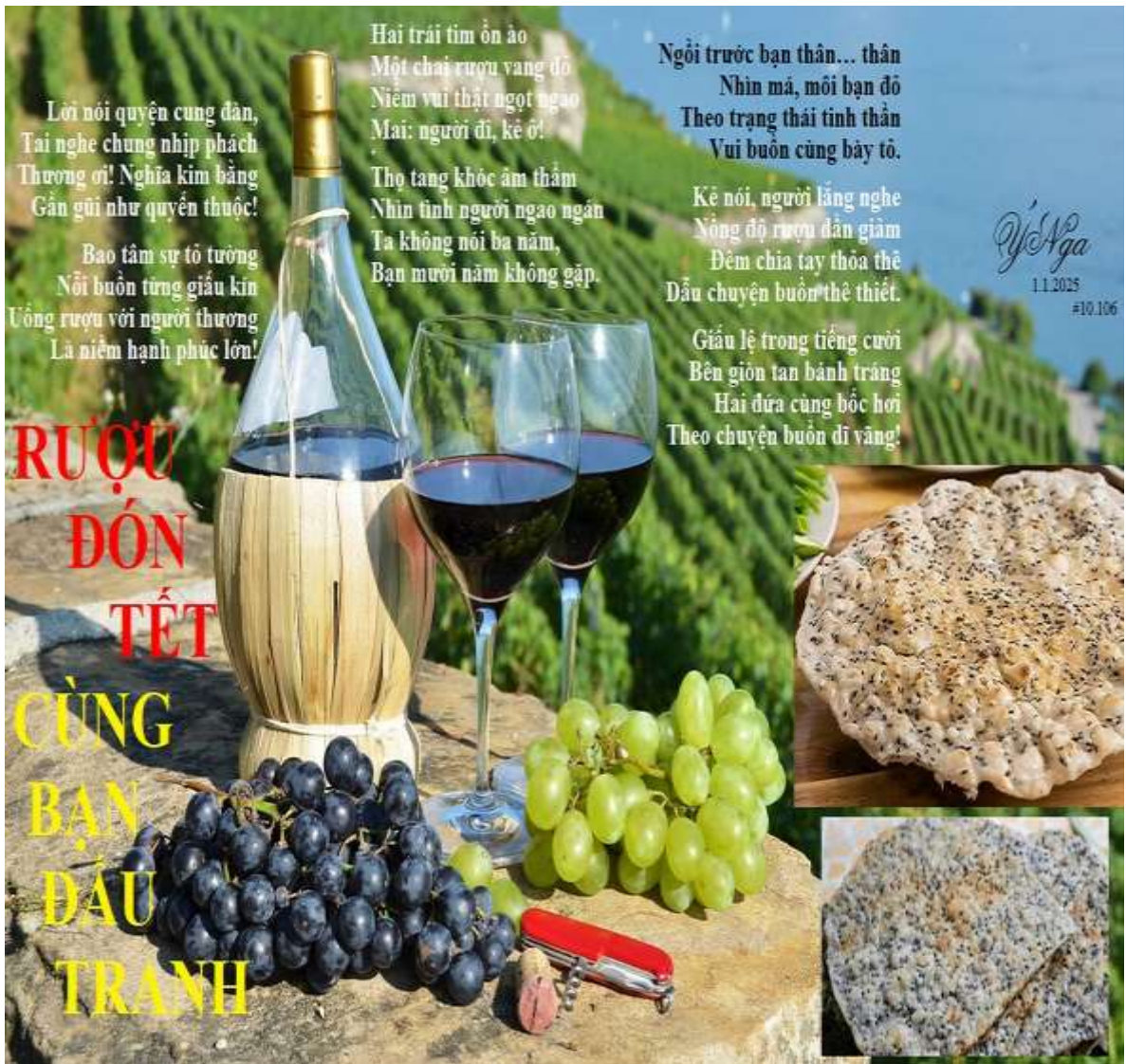
Ý Nga, 1.1.2025 #10.111

Ảnh: BẢO TRÂM

**ĐÓN TÂN NIÊN* Nhạc: LMST- Thơ: Ý NGA- Hoà âm và tiếng hát:
HỒNG ÂN**

#30 ĐÓN TÂN NIÊN* Nhạc: LMST- Thơ: Ý NGA- Hoà âm và hát: HỒNG ÂN

**RUỘU
ĐÓN
TẾT
CÙNG
BẠN
ĐẦU
TRANH**

Lời nói quyền cung đàn,
Tai nghe chung nhịp phách
Thương ơi! Nghĩa kim băng
Gắn gũi như quyền thuốc!

Bao tâm sự tỏ tường
Nỗi buồn tung giấu kín
Uống rượu với người thương
Là niềm hạnh phúc lớn!

Hai trái tim ồn ào
Một chai rượu vang đỏ
Niềm vui thật ngọt ngào
Mai: người đi, kẻ ở!

Thọ tang khóc âm thầm
Nhìn tình người ngao ngán
Ta không nói ba năm,
Bạn mười năm không gặp.

Ngồi trước bạn thân... thân
Nhìn má, môi bạn đỏ
Theo trạng thái tinh thần
Vui buồn cùng bày tỏ.

Kể nói, người lắng nghe
Nồng độ rượu dần giảm
Đêm chia tay thỏa thê
Đầu chuyện buồn thê thiết.

Giấu lệ trong tiếng cười
Bên giòn tan bánh trắng
Hai đứa cùng bốc hơi
Theo chuyện buồn đi vắng!

Yến Ağa
1.1.2025
#10.106

*Nụ cười ngày Tết em khoe
Tim anh đom đóm lập lòe bao năm
Mỹ, Âu ty nạn xa xăm
Nụ Duyên gần gũi, âm thầm vẫn theo.
Bây giờ da mặt nhăn nheo
Miệng móm mém mém, chèo queo; vẫn cười!
Van em, xin hãy hoài tươi
Bồi anh cũng đã... dười ươi rất gần!
Thờ tình, anh vẫn đơn thân
Lang thang dặc mã, chôn chân muốn dừng
Chứ du môi gỏi quả chùng
Em thương thì nhận rượu mừng hợp hôn?
Thân Tình át cả thân hồn
Em đừng từ chối! Hên: tròn mấy xuân
Tránh xui xẻo, chỉ một lần
Đầu năm năn nỉ, ngại ngần nề chi?
Khi nì chế? Hui nhị ty!
Mai em mặt bưng, đư chi at... khen?*

**Tết
Tỏ
Tình**

Nói lái: nê chí/mi chế
#8837

Anh *Nguyễn Thị Minh*
Thơ *L. Nghi*

XUÂN BẤT DIỆT

Thơ Á NGHI, nhạc MAI ĐĂNG, ca sĩ HÀ THANH, hòa âm ĐỖ HẢI và video VTD

<https://www.youtube.com/watch?v=r8J1qztI7Vg&list=PLRA5iDXaKmqcrnrMxoNGK-H3KcHY4ln6o&index=33>

XUÂN BUỒN

Thêm lần trời đất vào xuân
Không anh bên cạnh cùng nàng ngắm hoa
Năm mươi năm đợi thái hòa
Lần hồi nấn ná, chúng ta **sắp già**.

Giáp Xà Đỏ, bỏ Quê Cha
Anh chờ nóng dạ, thiên hà bay cao
Em còn ngược gió lao đao
Chờ bao năm nữa ngọt ngào đoàn viên?

Á Nghi, 2.1.2025

*Nói lái: sắp già/Giáp Xà

Nguồn: [yngacalgary yngacalgary@aol.com](mailto:yngacalgary@yngacalgary.aol.com)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
[Http://www.vietnamvanhien.org/YNga.html](http://www.vietnamvanhien.org/YNga.html)

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12000 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC